

Foto no semināra “Juridiskās palīdzības sniegšanas aktuālie teorētiskie un praktiskie jautājumi patvēruma jomā” Rēzeknē 10.07.2024.

AKTUALITĀTES PATVĒRUMA TIESĪBĀS

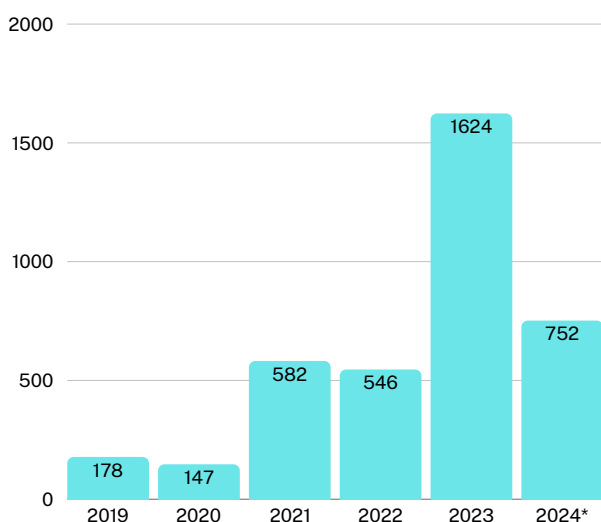
Cik daudz patvēruma meklētāju ir Baltijas valstīs?	Trīs gadu ceļš līdz ģimenes atkalapvienošanai	ART jaunumi un spriedumi	ECT un EST judikatūra	Pētījumi, publikācijas, ziņojumi	Bēgļu nesodīšanas princips
2	5	8	11	14	19

Šis ziņnesis ir izdots Latvijas Cilvēktiesību centra un ANO Bēgļu aģentūras (UNHCR) projektā “Juridiskās palīdzības sniegšana patvēruma meklētājiem un personām ar starptautisko aizsardzību un kapacitātes stiprināšanas pasākumi Latvijā”. UNHCR neatbild par ziņnesī iekļauto saturu.

Cik daudz patvēruma meklētāju ir Baltijas valstīs?

Nemot vērā juridiskās palīdzības sniedzēju interesi par situāciju patvēruma jomā Baltijas valstīs, esam apkopojuši pieejamos datus par Latviju, Lietuvu un Igauniju.

Informācija no Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes liecina, ka laika periodā no 01.01.2024. līdz 30.11.2024* **Latvijā** patvērumu meklēja 752 patvēruma meklētāju. Līdzīgs patvēruma meklētāju skaits tika reģistrēts 2021. un 2022. gadā.

Patvēruma meklētāju skaits Latvijā pēdējos 5 gados

Saskaņā ar **Igaunijas Cilvēktiesību centra (Estonian Human Rights Centre)** rīcībā esošo informāciju laikposmā no 01.01.2024. līdz 31.10.2024. Igaunijā patvērumu meklēja 1180 personas.

1070 patvēruma meklētāju ir Ukrainas pilsoņi, kuri saskaņā ar Igaunijas normatīvajiem aktiem nevar saņemt pagaidu aizsardzību. Igaunijā pagaidu aizsardzības statuss tiek piešķirts tikai tiem Ukrainas pilsoņiem, kuri līdz 24.02.2022. dzīvoja Ukrainā un bija spiesti pamest valsti šajā datumā vai pēc tam.

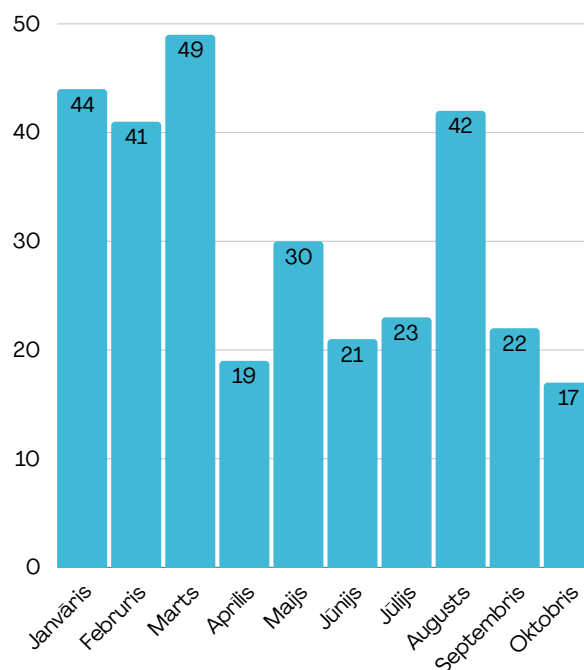
Tāpēc tie Ukrainas pilsoņi, kuri Igaunijā nevar saņemt pagaidu aizsardzību, piesakās patvēruma procedūrai.

Saskaņā ar **Lietuvas statistikas datiem** 2024. gada pirmajos desmit mēnešos valstī reģistrēti 308 patvēruma meklētāji, kas ir par 186 personām mazāk nekā attiecīgajā periodā 2023. gadā, kad tika reģistrēti 494 patvēruma meklētāji.

Kopumā Lietuvā 2023. gadā patvēruma procedūrai pieteicās 575 personas.

Lietuvā vislielākais patvēruma meklētāju skaits nāk no Baltkrievijas (150), Krievijas (80) un Sīrijas (40).

Patvēruma meklētāju skaits Lietuvā 2024. gadā

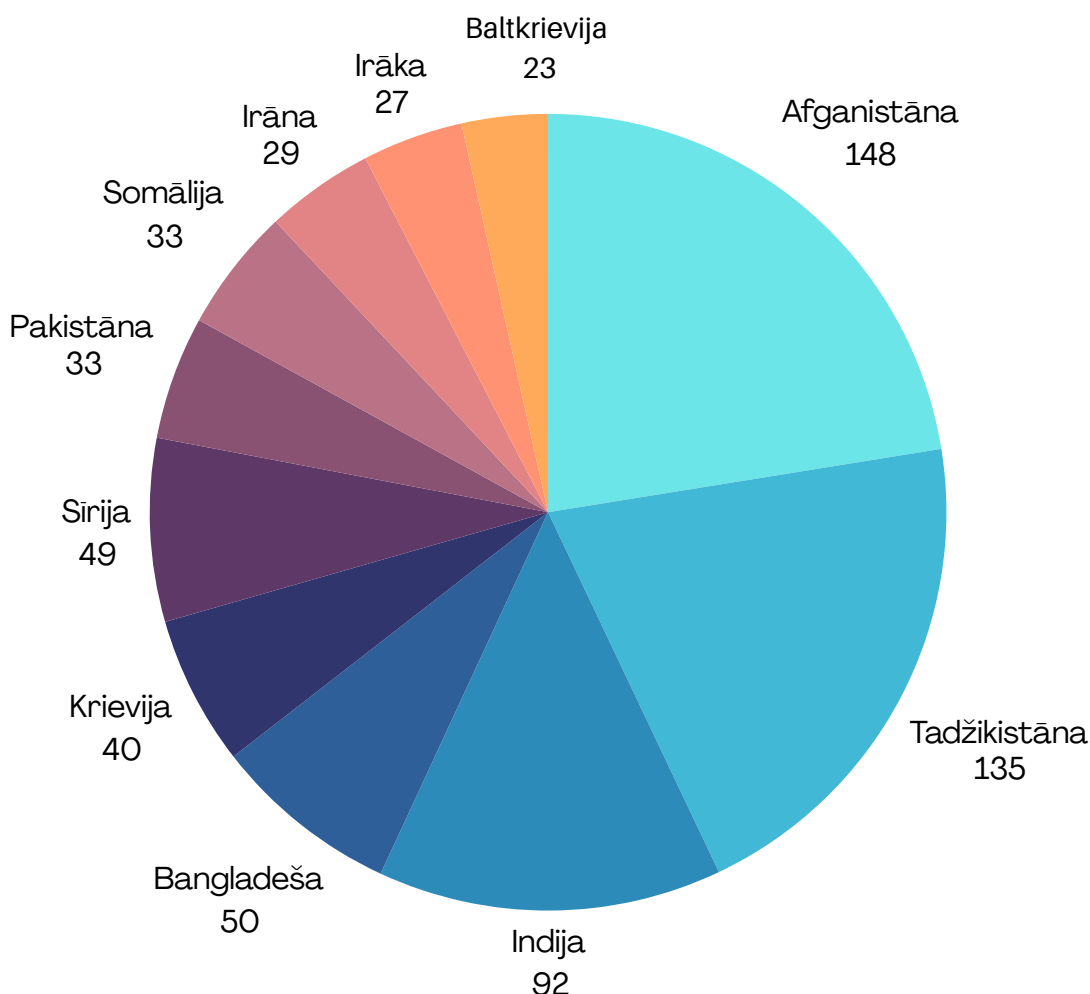
Statistika Latvijā

Statistikas dati no Valsts robežsardzes un Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes par periodu no 01.01.2024. līdz 30.11.2024.

Kopējais patvēruma meklētāju skaits – 752, no tiem 106 ir nepilngadīgie ar pavadību un 20 nepilngadīgie bez pavadības.

Ar PMLP lēmumu piešķirts bēgļa statuss 81 personai (39 vīriešiem, 27 sievietēm, 15 bērniem). Alternatīvais statuss piešķirts 77 personām (70 vīriešiem, 3 sievietēm un 4 bērniem).

Ukrainas civiliedzīvotāju, kuriem piešķirta uzturēšanās atļauja – trešās valsts pilsoņa personas apliecība – uz diviem gadiem (saskaņā ar Ukrainas civiliedzīvotāju atbalsta likuma 3. panta otro daļu) skaits ir 6415 personas.

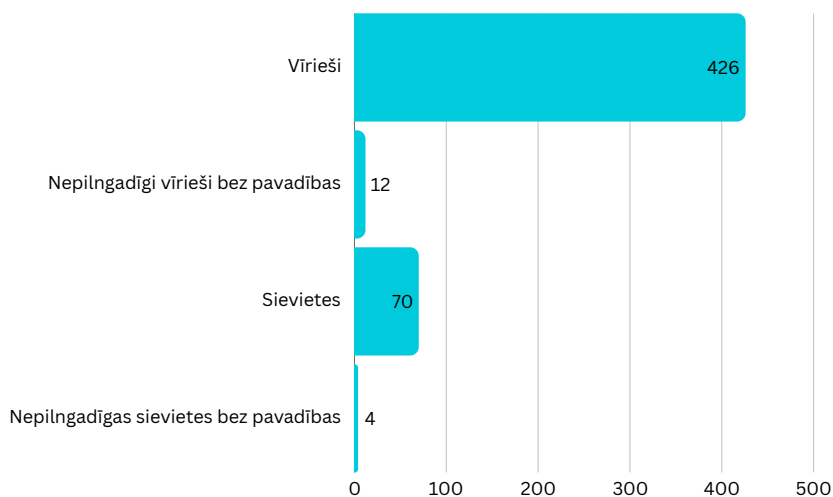

Patvēruma meklētāju sadalījums pēc valstīm (skaits)

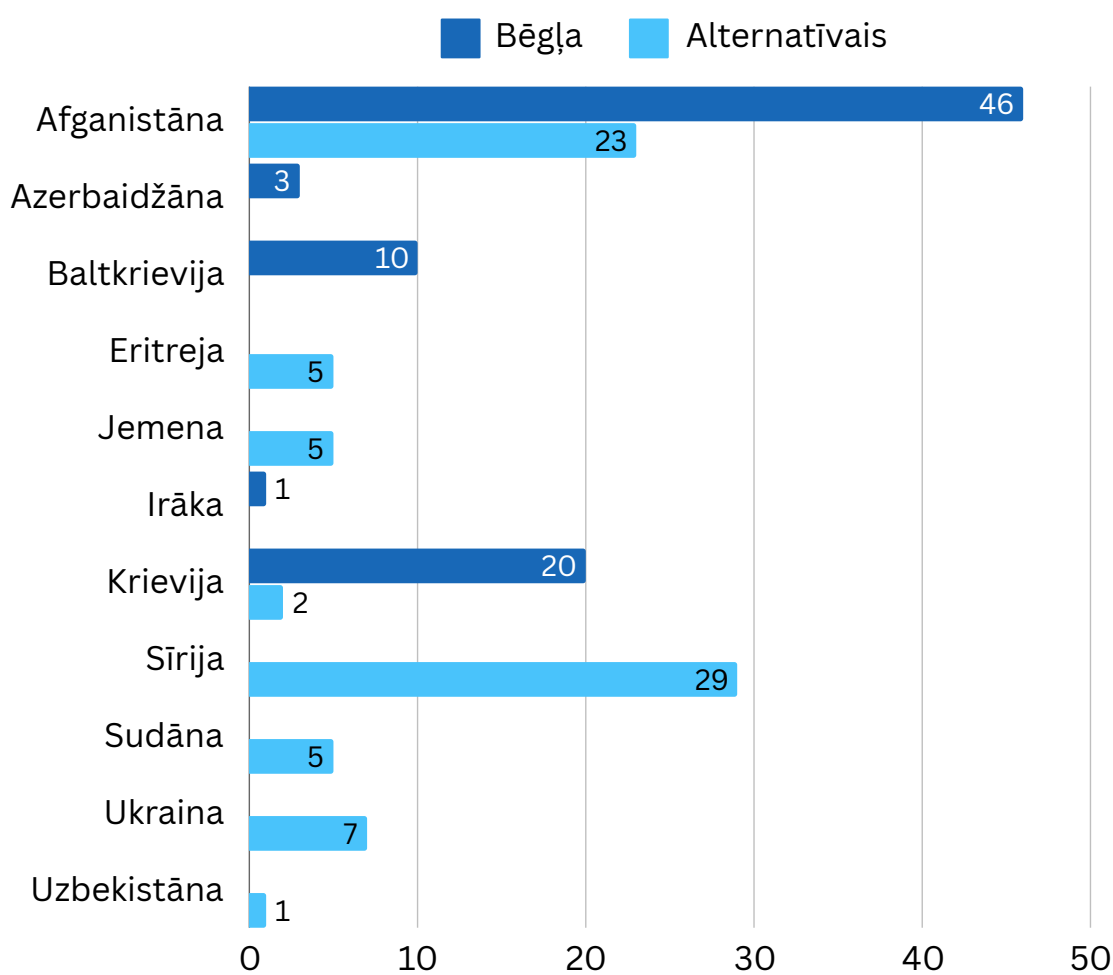
Citas valstis:

Šrilanka (13)	Kirgizstāna (5)	Etiopija (3)	Čīle (1)	Sudāna (1)
Uzbekistāna (11)	Kongo DR (4)	Zimbabve (2)	Gruzija (1)	Venecuēla (1)
Nepāla (11)	Alžīrija (4)	Nigērija (2)	Jemena (1)	Nenoteikts (1)
Kamerūna (10)	Turcija (3)	Moldova (2)	Izraēla (1)	
Maroka (10)	Kuba (3)	Gambija (2)	Meksika (1)	
Ukraina (7)	Turcija (3)	Centrālāfrika (1)	Palestīna (1)	

Statistika Latvijā

Aizturēto patvēruma meklētāju skaits

PMLP piešķirto bēgļa un alternatīvo statusu skaita sadalījums pēc valstīm

Trīs gadu ceļš līdz ģimenes atkalapvienošanai

Šis ir stāsts par cerību un mīlestības spēku. Kuveitas/Irākas ģimene, kas gandrīz trīs gadus bija šķirta, pierāda, ka pat vismagākajos apstākļos mīlestība spēj pārvarēt visu. Turpinājumā lasiet par atkalapvienošanās procesa hronoloģiju, pārvarētajām grūtībām, LCC sniegto atbalstu, kā arī pašas ģimenes viedokli par piedzīvoto. Fotografijas no ģimenes arhīva.

Ģimenes atkalapvienošanās stāsta hronoloģija

Bēgļa statusa piešķiršana 28.12.2021.

Valīds – bezvalstnieks no Kuveitas, iegūst bēgļa statusu Latvijā. Irākā paliek sieva Nibras (Irākas pilsoņe, oficiāla laulība nav noslēgta, jo vīram nav pilsonības, laulība noslēgta atbilstoši tradīcijām) un nepilngadīgie bērni Vaīls un Džana, kuriem ir 6 un 7 gadi.

2

Ceļošanas dokumenti saņemti 23.08.2023.

Tiek sagatavots izsaukums (Nr.1) latvija.gov.lv. Tiek sniegts pamatojums tam, kāpēc nav radniecības dokumentu, atsaucoties uz Direktīvas 2003/86/EK tiesību normām. 16.10.2023. PMLP apstiprina izsaukumu.

4

Problēma Nr.3. Nepamatots pienākums uzrādīt 6 300 euro

04.06.2024.: E-pastā ĀM skaidro turpmākos soļus, kā arī informē, ka dokumentus var iesniegt elektroniski, lai samazinātu (!) vēstniecības apmeklējumu skaitu no 2 reizēm līdz 1 apmeklējuma reizei. ĀM informē par to, ka saistībā ar termiņa notecēšanu ir jānoformē jauns ielūgums (Nr. 3), jāiesniedz radniecības dokumenti, jāsamaksā valsts nodeva 60 eiro apmērā un jāuzrāda pierādījumi par 6 300 eiro esamību.

6

Problēma Nr. 5 Atkārtota norāde uz pienākumu uzrādīt 6 300 euro

24.09.2024.: E-pastā tiek nosūtīti dokumenti Latvijas vēstniecībai Ēģiptē kopā ar paskaidrojumu, kāpēc nav pienākuma uzrādīt pierādījumus par 6 300 euro esamību un radniecības dokumentu neesamību, bet, neskatoties uz to, 14. 10.2024 vēstniecība atkārtoti pieprasa pierādījumus par 6300 euro, norādot, ka "[...] Direktīva 2003/86/EK runā par atbrīvošanu [...] ja persona pieprasa UA ģimenes apvienošanai, nevis ilgtermiņa vīzai, lai ieceļotu Latvijā un noteiktā kārtībā iesniegtu dokumentus UA saņemšanai PMLP."

8

Ģimene ierodas Ēģiptē, lai saņemtu vīzas

Ģimene ceļo uz Ēģipti un, lai paātrinātu procesu, tēvs piekrīt samaksāt valsts nodevu 60 euro apmērā. Vēstniecība vairs nepieprasa uzrādīt pierādījumus par 6 300 eiro esamību. 29.10.2024.: Vēstniecība organizē pirmo tikšanos – interviju, ar ģimeni, kaut arī visi dokumenti bija iesniegti elektroniski. Vīzas ir gatavas jau nākamajā dienā un ģimene tās saņem 01.11.2024.

10

1

Problēma Nr. 1 Bērniem nav ceļošanas dokumentu (pases)

01.01.2022–22.08.2023.: Komunikācija ar PMLP, ĀM, International Committee of the Red Cross (Iraq), Latvijas Sarkanā Krusta par ICRC Emergency travel document izgatavošanu. Neveiksmīga rezultāta dēļ tēvs pieņem lēmumu krāt naudu, lai aizceļotu uz Irāku un klātienē iegūtu bērniem pases Irākas kompetentajā iestādē. Sieva bez bērnu tēva klātbūtnes to izdarīt nevarēja.

3

Problēma Nr. 2 Sieva ar bērniem nevar izbraukt no Irākas

17.10.2023.–23.10.2023.: E-pasta saziņa, kuras rezultātā noskaidrojas, ka Polijas konsulāts Erbilā, Irākā, nevar izsniegt vīzas, kaut arī šis konsulāts pārstāv Latviju. Tēvs atkal krāj naudu, bet šoreiz, lai nodrošinātu sievas un bērnu izceļošanu uz tuvāko Latvijas pārstāvniecību reģionā. Tiek iesniegts jauns ielūgums (Nr. 2) un notiek komunikācija ar ĀM un PMLP.

5

Problēma Nr. 4 Jāreaģē uz PMLP pretrunīgu e-pastu

17.09.2024.: E-pastā PMLP, atbildot uz noformēto ielūgumu (Nr. 3), sniedz pretrunīgu un nekonsekventu informāciju. Piemēram, par to, ka tiks sagatavota ielūguma veidlapa uz Erbilu, kaut arī persona jau ir saņēmusi atbildi gan no PMLP (04.04.2024.), gan no Polijas konsulāta Erbilā (23.10.2024.), ka ilgtermiņa vīzu izsniegšana ģimenei ir iespējama tikai Latvijas pārstāvniecībā. Tajā pašā dienā tiek sniegta atbilde un 19.09.2024. PMLP apstiprina ielūgumu.

7

Kārtējās argumentācijas sagatavošana

18.10.2024.: Tiek nosūtīta atbilde vēstniecībai, vēlreiz paskaidrojot, ka ģimenei nav jāiesniedz pierādījumi par 6 300 eiro esamību, balstoties uz Direktīvas 2003/86/EK sistēmisko interpretāciju, kas paredz, ka "ģimenes atkalapvienošanās" process attiecas gan uz ieceļošanu, gan uzturēšanās tiesību saņemšanu.

9

Ģimene ierodas Latvijā

07.11.2024. Latvijā pirmo reizi ieceļo sieva un bērni. Tēvs atgriežas Latvijā 11.11.2024.

Ģimenes ceļš uz jaunu dzīvi Latvijā

Bēgļa statusa ieguvējs Latvijā, Valīds, atklāti dalās savā stāstā – par smago lēmumu bēgt no Kuveitas, bīstamo ceļu, kas viņu šeit atveda un jaunās dzīves sākumu Latvijā kopā ar savu ģimeni. Saruna notika ar biedrības “Gribu palīdzēt bēgļiem” mentora un tulka Sulemana Alzubi (Sulaeman Alzoubi) atbalstu.

– Pastāstiet, lūdzu, kāpēc izvēlējāties doties uz Latviju viens pats, atstājot sievu un bērnus?

– Sākotnēji mēs visi dzīvojām Kuveitā. Manai sievai Nibras Kuveitā bija uzturēšanās atļauja. Man Kuveitā nav nekādu dokumentu un tiesību. Es nevaru precēties, nevaru nopirkt māju, nevaru mācīties un nevaru iestāties skolā. Tāpēc mēs laulību noslēdzām mošejā, bet tā nebija oficiāli reģistrēta. 2015. un 2016. gadā mums piedzima divi bērni.

2017. gadā sākās protesti un es piedalījos tajos, tāpēc mani aizturēja uz astoņiem mēnešiem. Šajā laikā mana sieva un bērni tika deportēti no Kuveitas uz Irāku, jo sievai ir Irākas pilsonība.

Kad pēc 8 mēnešiem tiku atbrīvots no aizturēšanas, es paliku Kuveitā līdz 2020. gada beigām, bet sieva un bērni visu šo laiku atradās Irākā. Ņemot vērā to, ka man nav dokumentu, es nevarēju pat ieceļot Irākā pie savas ģimenes.

– Kā nolēmāt doties uz Latviju un kā noritēja Jūsu ceļš?

– Man ir brālis, kas dzīvo Anglijā, un viņš man palīdzēja tikt uz Irāku nelegāli. Irākā nokārtoju viltotu irākiešu pasi un devos ar lidmašīnu uz Baltkrieviju.

Mana doma bija braukt uz Angliju pie brāļa. Mēs ar pārvadātāju sarunājām, ka viņš aizvedīs mani uz Angliju. No Baltkrievijas es plānoju šķērsot Lietuvas robežu, lai dotos tālāk uz Angliju pie sava brāļa, taču robežu šķērsot nebija iespējams.

Tad es nolēmumu mēģināt nokļūt Latvijā. Tas bija ļoti sarežģīts ceļš, kas ilga septiņas dienas.

Šis notikums norisinājās 2021. gada vasarā, migrācijas krīzes laikā. Sākotnēji mēs domājām, ka jābrauc visiem kopā, bet tad pieņemām lēmumu to nedarīt, jo zinājām, ka ceļš var būt nedrošs. Mums ir divi mazi bērni, tāpēc nolēmām neriskēt.

– Kas notika pēc tam, kad nonācāt Latvijā?

– Latvijā mani aizturēja un sākotnēji uz desmit dienām ievietoja cietumā Daugavpilī, pēc tam pārvietoja uz slēgto centru [Valsts robežsardzes Aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centrs “Daugavpils”]. Vēlāk mani pārcēla uz Muceniekiem [Valsts robežsardzes Aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centrs “Mucenieki”], kur uzturējos līdz brīdim, kad 2021. gada beigās beidzot saņēmu bēgļa statusu. Visu patvēruma procedūras laiku es biju aizturēts, jo nevarēja pierādīt manu identitāti. No manis prasīja dokumentus, bet man tādu nemaz nav. Vienīgais, kas man bija – dzimšanas apliecība, bet tā nebija pietiekama, lai mani atbrīvotu.

– Kādas bija galvenās grūtības šajā procesā?

– Lielākās grūtības bija procesa ilgums. Trīs gadi ir ļoti ilgs laiks, un dažos brīžos šķita, ka viss ir bezcerīgi. Tomēr, pateicoties LCC atbalstam, man izdevās virzīties uz priekšu.

– Kā jūs raksturojat komunikāciju ar Latvijas valsts iestādēm šo trīs gadu laikā?

– Novērtēju to, ka man vienmēr tika sniegtas atbildes. Irākā tā nenotiek, tāpēc Latvijas pieeja šķita ievērojami labāka. Nevaru teikt, ka valsts iestādes nepalīdzēja, bet, visticamāk, mūsu lieta bija sarežģīta un iestādēm pietrūka izpratnes par situāciju Irākā un Kuveitā, kas radīja papildu sarežģījumus.

– Kādas rekomendācijas Jūs sniegtu, lai uzlabotu ģimeņu atkalapvienošanās procesu nākotnē?

– Es ļoti gribētu, lai mana ģimene varētu nokārtot visus dokumentus un veikt nepieciešamās intervijas turpat Irākā. Tas mums iekonomētu gan laiku, gan finanšu līdzekļus. Tā kā tas nebija iespējams, man nācās aizņemties naudu no radniekiem, lai es nokļūtu Irākā pie sievas un bērniem un tad visiem kopā dotos uz Ēģipti, kur atrodas Latvijas vēstniecība. Ēģiptē mums nācās segt arī izmitināšanas izdevumus. Tādēļ, ka man vairākas reizes bija jābrauc pie savas ģimenes uz Irāku, es zaudēju arī darbu.

– Kādi ir jūsu plāni nākotnē?

– Šobrīd mūsu galvenais mērķis ir nokārtot bērniem uzturēšanās atļaujas Latvijā, lai viņi varētu sākt mācīties skolā. Mēs kopā ar sievu plānojam apgūt latviešu valodu. Tagad, kad visa ģimene ir šeit, to darīt man būs daudz vieglāk. Vēlamies dot bērniem izglītību un veidot stabilu dzīvi Latvijā.

Administratīvās rajona tiesas jaunumi un spriedumi

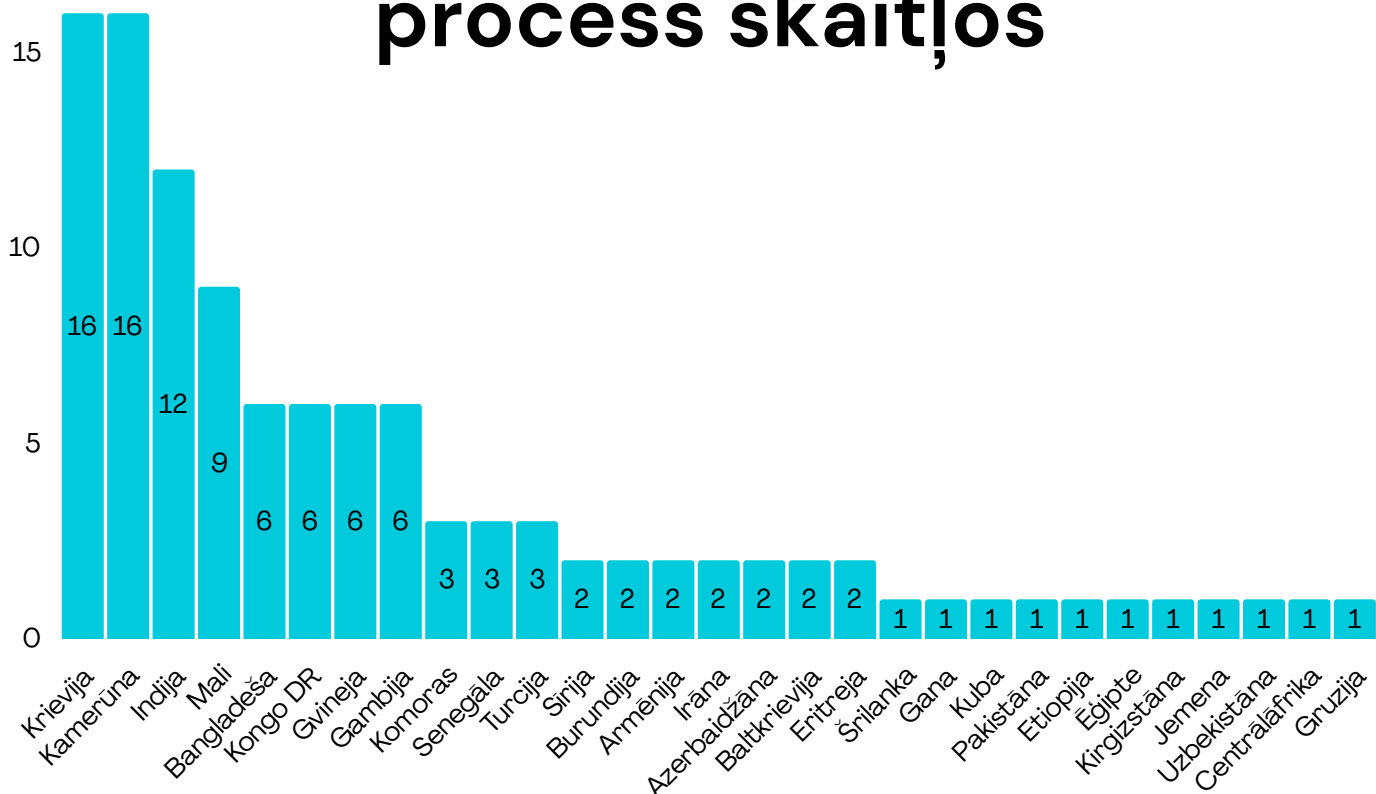
“Administratīvajā rajona tiesā saistībā ar globālajiem notikumiem pasaulē ir vērojams patvēruma lietu pieplūdums”
ziņo Latvijas tiesu portāls

2023. gadā Administratīvajā rajona tiesā (ART) tika saņemtas uz izskatītas 79 lietas, savukārt 2024. gada deviņos mēnešos ir saņemtas **213 lietas**. Reaģējot uz straujo patvēruma meklētāja skaita pieaugumu, Tieslietu akadēmija 2024. gada 13. septembrī organizēja semināru tiesnešiem un tiesnešu palīgiem “Patvēruma lietu izskatīšanas metodoloģija un aktualitātes”.

LCC veica anonimizēto spriedumu datubāzes analīzi un konstatēja, ka laika periodā 01.01.2024.–30.11.2024. ir pieejami **111 spriedumi** lietās par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Administratīvais process skaitļos

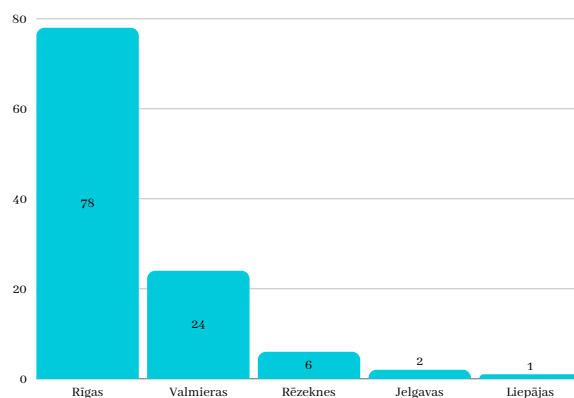

Pieņemto spriedumu skaits pēc patvēruma meklētāju izcelsmes valstīm

Divas lietas tika skatītas **slēgtajās** tiesas sēdēs; šo lietu ietvaros pieņemtajiem spriedumiem aprakstošās un motīvu daļas nav pieejamas, kaut arī šie spriedumi ir atrodami datubāzēs.

No **111 lietām***, kas izskatītas tiesā, **četrās** lietās pieteicēji pārsūdzēja Pilsongības un migrācijas lietu pārvaldes (PMLP) lēmumu daļā par atteikumu piešķirt bēgļa statusu, nepiekrītot alternatīvā statusa piešķiršanai. Šie gadījumi attiecās uz personām no Sīrijas, Eritrejas, Jemenas un Sīrijas.

Tomēr tiesa visās šajās **četrās lietās** piekrita PMLP secinājumiem, norādot, ka pieteicēju individuālie apstākļi neatbilst bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

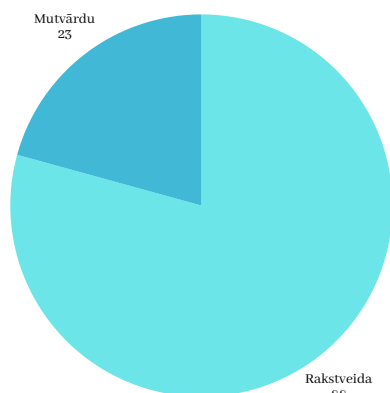

Spriedumu skaita sadalījums pēc tiesu namiem

Savukārt, pārējās **107 lietās** pieteicēji saņēma atteikumus piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu un pārsūdzēja PMLP lēmumus pilnā apmērā.

Jānorāda, ka arī 2024. gadā turpinās prakse lietu izskatīt **triju tiesnešu sastāvā**: Kamerūna, Irāna, Krievija, Krievija. LCC pieņem, ka tas ir saistīts ar sarežģītiem lietas faktiskiem un juridiskiem apstākļiem.

*Jāņem vērā, ka šī ir neoficiāla informācija, kas var neatbilst tiesu oficiālajiem datiem.

Spriedumu skaits pēc procesa veida

Statusa noteikšanas lietas

Saskaņā ar PMLP statistikas datiem ar ART spriedumu ir uzlikts pienākums PMLP pieņemt lēmumus par bēgļa statusa piešķiršanu četrām personām un alternatīvā statusa piešķiršanu sešām personām. Tādējādi kopumā starptautiskā aizsardzība ir piešķirta 10 personām. LCC anonimizēto spriedumu datubāzē izdevās atrast labās prakses spriedumus.

Baltkrievija

Šajā gadā tiesa pieņēma divus dažādus spriedumus Baltkrievu pilsoņu lietās. Vienā lietā tiesa uzskatīja, ka pieteicēja, Baltkrievijas pilsonē, atbilst bēgļa statusa kritērijiem. Lai gan šajā lietā tiesa atzina, ka pieteicēja nav aktīva politisko uzskatu pārdēja, tiesa ņēma vērā faktu, ka pieteicējai ir beidzies pases derīguma termiņš un viņas vīram Latvijā ir piešķirts bēgļa statuss. Tiesa atzina, ka šādos apstākļos pastāv reāls risks, ka personai, atgriežoties savā izcelsmes valstī, var tikt pievērsta pastiprināta uzmanība no tiesībsargājošajām iestādēm:

"[11]Vienlaicīgi tiesa ņem vērā apstākli, ka pieteicējas pasei ir beidzies derīguma termiņš, kā arī aktuālo stāvokli izcelsmes valstī. Tiesas ieskatā, šķērsojot robežu ar šādu pasi, pieteicēja ne tikai hipotētiski vien var saskarties ar pastiprinātu uzmanību no robežsardzes un, iespējams, arī tiesībsargājošo iestāžu amatpersonu puses. Pieteicējai ar lielu varbūtību varētu nākties atbildēt uz tādām jautājumiem kā, piemēram, kur viņa ir pavadījusi pēdējos divus gadus, kurās valstīs dzīvojusi, ar ko nodarbojusies un kāpēc nav savlaicīgi izņēmusi jaunu personu apliecinošu dokumentu, kāpēc ieceļo Baltkrievijā no Latvijas, kur atrodas vīrs un līdzīgiem jautājumiem. Atbildot uz minētajiem jautājumiem, pieteicēja varētu būt spiesta atklāt faktus, piemēram, par dzīvi Latvijā, par vīram piešķirto bēgļa statusu un patvēruma meklēšanu Latvijā, kas ar lielu varbūtību piesaistītu arvien lielāku Baltkrievijas tiesībsargājošo iestāžu uzmanību, sākot pētīt sociālās saziņas kontos ievietoto informāciju, tādējādi neizslēdzot arī pret pieteicēju vērstos vajāšanas draudus."

Kādā citā lietā, kas skar Baltkrievijas pilsoni, tiesa nesaskatīja pamatu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu un noraidīja pieteicēja iesniegumu. Izvērtējot Baltkrievijā pret pieteicēju ierosinātos kriminālprocesus, tiesa nekonstatēja tiešu saikni starp šiem procesiem un vajāšanu, kas būtu saistīta ar pieteicēja politiskajiem uzskatiem, kas atšķiras no valdošā režīma.

Gambija

Gambijas pilsona lietā tiesa izvērtēja personas iespējas piekļūt veselības aprūpei un pretēji PMLP noteiktajam secināja, ka konkrētajā gadījumā "tiesai nav pamata uzskatīt, ka izcelsmes valstī pieteicējam būtu pieejama specifiski viņam nepieciešamā veselības aprūpe, lai sagatavotos protezēšanai, un tehniskie palīg līdzekļi protezēšanai."

Mali

9 pieteicēji – Mali pilsoņi, pārsūdzēja tiesā PMLP atteikumus piešķirt starptautisko aizsardzību, taču tiesa tikai divās lietās uzlika pienākumu PMLP piešķirt alternatīvo statusu.

Vienā lietā tiesa detalizēti vērtēja drošības situāciju Menekas reģionā (pieteicēja pēdējā dzīvesvieta pirms izceļošanas) un Bamako (pieteicēja dzimšanas vieta). Tiesa atzina, ka gan Menekas reģionā, gan Mali galvaspilsēta Bamako pastāv pamatotas šaubas par drošību. Atzinīgi, ka šajā lietā tiesa šaubas par pieteicēja patieso vecumu vērtēja par labu pieteicējam:

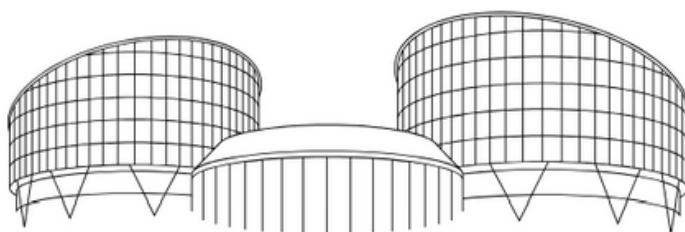
"[22] Izskatāmajā gadījumā tiesai nav pamata konstatēt, ka pieteicējam ir cieša saikne ar Mali galvaspilsētu Bamako, vienlaikus, šaubas par pieteicēja patieso vecumu, kuru dēļ tiesai nav viennozīmīgas pārliecības par to, ka pieteicējs ir pilngadīgs, rada bažas par pieteicēja iespējām faktiski paglābties no plaši izplatītas vardarbības."

Otrajā lietā tiesa nozīmi piešķīra faktam, ka pieteicējai nav pieejams ģimenes vai cita veida sociāls atbalsts, kopsakarā ar drošības situāciju izcelsmes valstī, tiesa nonāca pie secinājuma, ka pieteicēja nonāktu tādos apstākļos, kas būtu raksturojami kā necilvēcīgi un pieteicēja tiktu pakļauta vardarbībai gan kopējās situācijas valstī, gan individuālu apstākļu dēļ.

Gana un Krievija

Iepriekšējā apkārtrakstā tika ziņots, ka 2024. gada sākumā bēgļa statuss bija piešķirts pieteicējam no Ganas, pamatojoties uz vajāšanas draudiem seksuālās orientācijas dēļ, bet 01.03. sievai un nepilngadīgiem bērniem no Krievijas bija piešķirts alternatīvais statuss, taču vīram atteikums, pamatojoties uz valsts drošības riskiem.

Aktualitātes Eiropas Cilvēktiesību tiesā un Eiropas Savienības tiesā

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EST un ECT spriedumi veido tiesisko pamatu vienotu un mūsdienīgu patvēruma standartu attīstībai, nodrošinot efektīvāku bēgļu un patvēruma meklētāju tiesību ievērošanu.

ECT ATZĪST KONVENCIJAS 3. PANTA PĀRKĀPUMU IRĀNAS PILSONA LIETĀ

12.11.2024. spriedumā M.I. v. Switzerland (lietas numurs 56390/21) ECT atgādina divus svarīgus principus patvēruma lietās. Pirmkārt, šaubu tulkošana par labu personai. Otrkārt, lietās, kas saistītas ar vajāšanas noteikšanu pieteicēja seksuālās orientācijas dēļ, nav pieļaujams valsts iestādēm sagaidīt no personām, ka tās slēps savu seksuālo orientāciju, lai izvairītos no vajāšanas savā izcelsmes valstī.

Šveices varas iestādes kļūdaini secināja, ka pieteicējam nav ticamu pierādījumi par viņa homoseksualitāti vai riskiem, ar kuriem viņš saskarsies Irānā, ja dzīvos "diskrēti", tāpēc attiecībā uz pieteicēju tika pieņemts lēmums par izraidīšanu uz Irānu. ECT konstatēja, ka Šveices tiesas nepietiekami novērtēja iespējamo sliktu izturēšanos, ar ko pieteicējs varētu saskarties Irānā, un nepārbaudīja, vai Irānas valsts spētu nodrošināt aizsardzību pret nevalstisko dalībnieku apdraudējumiem.

KOMISĀRA KĀ TREŠĀS PUSES IESAISTĪŠANĀS (*THIRD PARTY INTERVENTION*) ECT LIETĀ PRET LATVIJU

Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs kā trešā puse iesaistās ECT lietā H.M.M. un citi pret Latviju, C.O.C.G. un citi pret Lietuvu un R.A. un citi pret Poliju.

Katrā lietā komisārs iesniedza savus novērojumus, analizējot veikto izraidīšanu (*summary returns*) likumību un iespējamās cilvēktiesību pārkāpumus.

Komisārs norāda, ka kopš 2021. gada Latvija īsteno ārkārtas režīmu, kas ierobežo nelegālo robežšķērsotāju piekļuvi patvēruma procedūrām, kā rezultātā daudzi migranti tika atgriezti Baltkrievijā, neizvērtējot viņu individuālos apstākļus. Ziņojumi liecina par vardarbību, sliktu izturēšanos un piespiedu atgriešanu, ignorējot iespējamās riskus Baltkrievijā, tostarp spīdzināšanu.

Komisārs uzsver, ka Latvijas rīcībai ir jāatbilst Eiropas Cilvēktiesību konvencijas normām, īpaši neizraidīšanas principam, kas aizliedz sūtīt personas uz valstīm, kur viņiem draud spīdzināšana vai necilvēcīga izturēšanās.

Komisārs brīdina, ka sprieduma N.D. un N.T. pret Spāniju nepareiza interpretācija var novest pie patvēruma meklētāju tiesību ignorēšanas, piemēram, neveicot individuālu apstākļu izvērtēšanu. Komisārs kritizē praksi, kur nelikumīga robežas šķērsošana tiek uzskatīta par pamatu aizsardzības liegšanai, un uzsver, ka arī ārkārtas situācijās cilvēktiesību normas ir jāievēro pilnībā.

Komisārs norāda, ka Latvijas pieeja ierobežo reālu piekļuvi patvēruma procedūrām, piemēram, nosakot piekļuves iespējas tikai robežpunktos, kas daudziem praktiski nav sasniedzami. Viņš aicina nodrošināt, ka robežkontroles pasākumi tiek īstenoti, ievērojot cilvēktiesības, un brīdina, ka migrācijas instrumentalizācija, piemēram, Baltkrievijas gadījumā, nedrīkst kļūt par attaisnojumu starptautisko saistību neievērošanai.

AFGANISTĀNAS SIEVIETES UN BĒGLA STATUSS

Austrijas Augstākā administratīvā tiesa (*Verwaltungsgerichtshof*) vērsās EST ar prejudiciāliem jautājumiem divās lietās, kurās bija iesaistītas Afganistānas pilsones AH un FN. AH un FN pieteikumi par bēgļa statusa piešķiršanu Austrijā tika noraidīti, piešķirot viņām tikai alternatīvo aizsardzību.

Pieteicējas apgalvoja, ka talību režīma diskriminējošie pasākumi pret sievietēm Afganistānā ir uzskatāmi par vajāšanu. Viņas uzsvēra, ka situācija Afganistānā kopš talību varas pārņemšanas 2021. gadā ir īpaši smaga, jo sievietēm tiek ierobežotas pamattiesības.

Austrijas tiesa uzdeva divus jautājumus EST:

1) Vai diskriminējošo pasākumu kumulatīva iedarbība, piemēram, tiesību uz izglītību, veselības aprūpi un pārvietošanās brīvību ierobežošana, ir pietiekami smaga, lai to kvalificētu kā vajāšanu ES Direktīvas 2011/95/ES 9. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē?

2) Vai ir pietiekami, lai [bēgļa] statusa piešķiršanai pietiktu ar faktu, ka sieviete tiek ietekmēta ar šiem pasākumiem izcelsmes valstī tikai sava dzimuma dēļ, vai arī ir nepieciešams izvērtēt sievietes individuālo situāciju, lai noteiktu, vai šie pasākumi – aplūkoti kopumā – ietekmē viņu atbilstoši Direktīvas [2011/95] 9. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmei?

EST atzina, ka diskriminējošo pasākumu **kumulatīva iedarbība**, piemēram, sieviešu izslēgšana no izglītības, darba tirgus, veselības aprūpes un politiskās dzīves, ir pietiekami smaga, lai to kvalificētu kā "vajāšanu". Šie pasākumi Afganistānā apdraud cilvēka cieņas ievērošanu, kas garantēta ES Pamattiesību hartā.

EST interpretēja ES Direktīvas 2011/95/ES normas, ņemot vērā **Stambulas konvencijas mērķus un principus**, īpaši uzsverot nepieciešamību aizsargāt sieviešu tiesības pret vardarbību un diskrimināciju.

Jāatgādina, ka Stambulas konvencijas 60. pants nosaka, ka "Konvencijas dalībvalstis pieņem normatīvos aktus vai veic citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka ar dzimumu saistīta vardarbība pret sievietēm var tikt atzīta par vajāšanu 1951. gada Konvencijas par bēgļa statusu 1. daļas A punkta 2) apakšpunkta izpratnē un par būtisku kaitējumu, kas ir pamats papildu aizsardzībai".

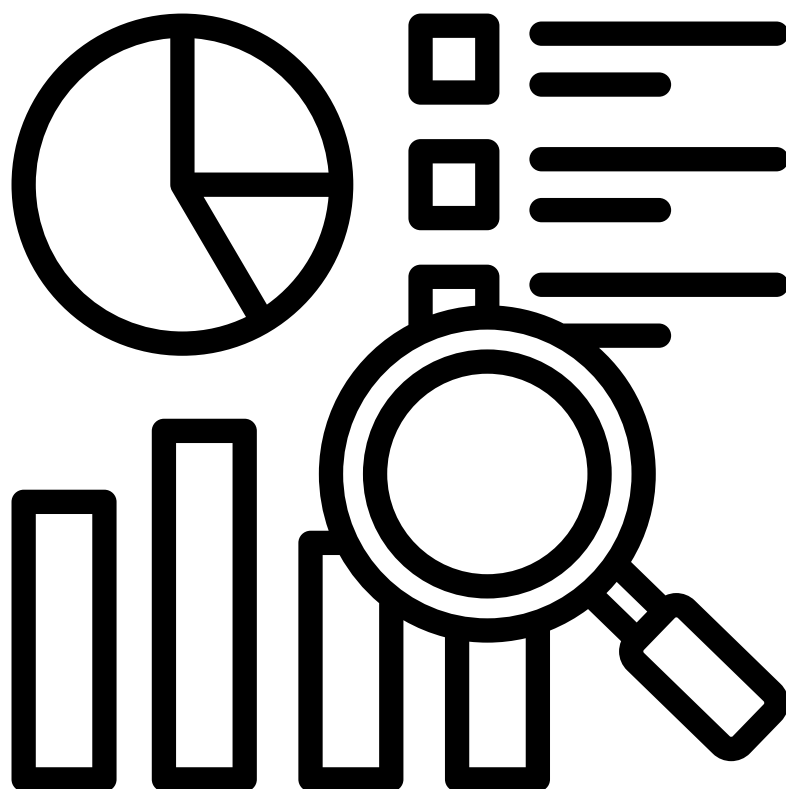
Sievietes dzimums un valstspiederība Afganistānā jau ir pietiekami kritēriji vajāšanas riskam.

Plašāk par situāciju Afganistānā var lasīt divās 2024. gada Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (EUAA) publikācijās:

- maija vadlīnijās par statusa noteikšanu pieteicējiem no Afganistānas un
- novembra izcelsmes valsts analīzes pētījumā.

Pētījumi, publikācijas un ziņojumi

Pieejamie pētījumi, ziņojumi un vadlīnijas dažādās patvēruma tēmās palīdz ne tikai izprast izcelsmes valstīs notiekošos procesus, bet arī labāk izskaidro specifiskās vajadzības un problēmas, ar kurām saskaras dažādas patvēruma meklētāju grupas, kā arī piedāvā vērtīgu ieskatu citu ES valstu praksē.

“Jurista Vārda” numurs veltīts patvēruma tiesībām

17.09.2024. “Jurista Vārdā” Nr. 38 (1356) ir pieejami četri raksti patvēruma tiesību jomā. Biedrības “Gribu palīdzēt bēgļiem” un LCC juristu koprakstā analizēti jautājumi, kas skar nepilngadīgos patvēruma meklētājus bez pavadības. Vērts izlasīt arī citu autoru rakstus šajā numurā:

- Jurgita Spigule: “Administratīvās rajona tiesas judikatūra patvēruma lietās”;
- Rainers Svoks: “Iespējas, kārtība un pārmaiņas: valstu nolēmumu argumentācija kā starptautisko bēgļu tiesību avots”;
- Santa Tivaņenkova: “Starptautiskās aizsardzības piešķiršanas eksternalizācija”.

17. SEPTEMBRIS 2024./NR. 38 (1356) ■ SKAIDROJUMI, VIEDOKĻI

Nepilngadīgi patvēruma meklētāji bez pavadības Latvijā: konteksts, tiesiskais regulējums un sadzīve

BC, SOC. SC.
KRISTIĀNA BLŪMA

MG. IUR.
LILIANA GARKALNE

DR. PHILOL.
ANNA E. GRIĶE

MG. IUR.
EDGARS OĻŠEVSKIS

Ja vajāšana seksuālās orientācijas vai dzimuma identitātes dēļ

Darbā ar patvēruma lietām, kas saistītas ar pieteicēju seksuālo orientāciju vai dzimuma identitāti, noderīga būs vasarā publicētā EUAA informatīvā lapa. Tajā apkopota informācija par attīstības tendencēm nacionālajā līmenī, tiesu prakses pārskats ar atsaucēm uz nacionālajiem spriedumiem, analīze par ticamības izvērtēšanu un tās ietekmi uz lēmumu par starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanu, kā arī apskatīti jautājumi, kas saistīti ar procesuālajām garantijām.

Papildu šai informatīvajai lapai noderēs arī novembrī publicētās EUAA informatīvās vadlīnijas par pieteicējiem ar dažādām seksuālajām orientācijām, dzimuma identitātēm, dzimuma izpausmēm un dzimuma īpašībām (no angļu valodas – **SOGIESC** jeb **sexual orientations, gender identities, gender expressions and sex characteristics**). Šīs vadlīnijas sniedz skaidrojumu par SOGIESC saistītiem terminiem, jēdzieniem, elementiem un konceptiem, kā arī aplūko izplatītākos jautājumus un nepareizos priekšstatus par šo grupu. Tās pievēršas arī problēmām, īpatnībām un specifiskām iezīmēm, kas raksturīgas šo grupu pārstāvju lietu izskatīšanai patvēruma kontekstā.

Izcelsmes valstis fokusā

EUAA vadlīnijas par Irāku piedāvā padziļinātu situācijas analīzi, īpaši izceļot starptautiskās aizsardzības kvalifikācijas aspektus gan saskaņā ar Kvalifikācijas direktīvā noteikto, gan arī ar Kvalifikācijas regulā paredzēto, kas, stājoties spēkā 2026. gada 1. jūlijā, aizstās pašreizējo direktīvu.

Ziņojuma par Nigēriju mērķis ir sniegt aktuālu informāciju, lai atvieglotu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, bēgļa statusa un alternatīvā statusa, izvērtēšanu. Aplūkota drošības situācija, cilvēktirdzniecība, sieviešu un LGBTIQ+ personu situācija.

Pirmo reizi kopš 2017. gada ir publicēts pētījums par Bangladešu, kas sniedz detalizētu informāciju par valsts politisko sistēmu, drošības situāciju un tiesiskumu. Pētījumā īpaša uzmanība pievērsta politisko aktīvistu, žurnālistu, cilvēktiesību aizstāvju, sieviešu, etnisko minoritāšu un LGBTIQ+ personu situācijas izvērtējumam.

Ja nepieciešams pārsūdzēt Dublinas regulas ietvaros pieņemtos lēmumus par personu nodošanu citai atbildīgajai dalībvalstij, īpaši noderīgi būs *Asylum Information Database* un *European Council of Refugees and Exiles* publicētie apjomīgie pētījumi par patvēruma tiesisko regulējumu Rumānijā un Ungārijā.

Savukārt, ja būs nepieciešamība pārsūdzēt lēmumus saistībā ar "drošās trešā valsts" koncepta piemērošanu, noderēs pētījumi par Turciju un Serbiju.

Tiesu prakse pagaidu aizsardzības piemērošanā

2024. gada 19. novembrī apritēja **1000 dienas** kopš Krievijas pilna mēroga militārā iebrukuma Ukrainā, kas piespieda vairāk nekā **4,4 miljonus** ukraiņu meklēt patvērumu Eiropas Savienībā. Par godu Ukrainas cīņai par savu brīvību un neatkarību, EUAA publicēja pirmo salīdzinošo analīzi par to, kā dalībvalstu nacionālās tiesas piemēro Pagaidu aizsardzības direktīvas noteikumus.

Ziņojumā tiek salīdzināta ES dalībvalstu tiesu prakse šādos jautājumos: Ukrainas pilsoņu un viņu laulāto atbilstība pagaidu aizsardzības statusam; trešās valsts pilsoņu, kas uzturējās Ukrainā pirms 24.02.2022., atbilstība pagaidu aizsardzības statusam; izslēgšana no pagaidu aizsardzības; procesuālie aspekti un ar uzņemšanas nosacījumiem saistītie jautājumi.

Atgādinām, ka 2024. gada 25. jūnijā Eiropas Savienības Padome pieņēma lēmumu pagarināt pagaidu aizsardzību līdz 2026. gada 4. martam.

Lai nodrošinātu sniegtā atbalstu nepārtrauktību arī pēc 2024. gada 31. decembra, Latvijā 2024. gada 21. novembrī ir pieņemti grozījumi Ukrainas Civiliedzīvotāju atbalsta likumā, tādējādi pagarinot atbalstu nodrošināšanu līdz 2025. gada 31. decembrim.

Jaunais ES Migrācijas un patvēruma pakts

19.09.2024. Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra publicēja vadlīnijas lēmuma pieņemējiem, kā ES dalībvalstīm jāveido nacionālie neatkarīgie mehānismi, lai uzraudzītu pamattiesību ievērošanu trešo valstu pilsoņu pārbaudes un patvēruma robežprocedūru laikā.

Pienākums izveidot šādu mehānismu pamattiesību ievērošanas uzraudzībai jauno ieceļotāju pārbaudes un patvēruma pieteikumu apstrādes laikā uz ES ārējām robežām izriet no jaunā Eiropas Savienības Migrācijas un patvēruma pakta: Skrīninga regulas 10. panta un Patvēruma procedūras regulas 43. panta 4. punkta.

“Efektīva un neatkarīga pamattiesību uzraudzības sistēma ir preventīva, jo tā samazina pamattiesību pārkāpumu risku. Tā arī uzlabo pamattiesību pārkāpumu upuru aizsardzību, stiprinot jau esošo pamattiesību garantiju piemērošanu un pēc vajadzības sniedzot ekspertu padomus. Turklāt šāda sistēma atbalsta vietējās izmeklēšanas saistībā ar apsūdzībām pret valsts iestādēm, nodrošinot objektīvu, uz pierādījumiem balstītu un neitrālu analīzi un ziņošanu. Tas veicina pārredzamību un atbildību, tādējādi vairojot uzticību valsts iestādēm.”

Klimata bēgļi

Klimata bēgļi – jēdziens, kas kļūst arvien būtiskāks globālo pārmaiņu laikmetā. Pieejamas divas publikācijas, kas rosina domāt par to, vai un kā mēs varētu iesaistīties šīs problēmas risināšanā.

Ar pētījumu "Climate Refugees: Addressing climate-induced massive migration before it happens" divas pilsoniskās sabiedrības organizācijas – *Greek Council for Refugees* un *WWF Greece* – piedāvā savu redzējumu par to, kā veicināt klimata bēgļu aizsardzību.

Pētījumā tiek analizēts starptautiskais regulējums, ES regulējums un nacionālie normatīvie regulējumi, lai noskaidrotu, vai jau šobrīd pastāv tiesiskais ietvars, kas nodrošinātu aizsardzību personām, kas bēg no klimata izraisītām problēmām. Pamatojoties uz spēkā esošo Pagaidu aizsardzības direktīvu, autori piedāvā to izmantot kā piemēru jaunas direktīvas izstrādei, kas specifiski regulētu klimata izraisītās migrācijas jautājumus.

Autori atzīmē, ka trīs ES dalībvalstis – Kipra, Itālija un Somija – jau iekļāvušas nacionālajos likumos aizsardzību personām klimata radītas krīzes gadījumos.

Autori piedāvā definīciju "klimata bēgļiem", uzsverot, ka tajā jāiekļauj tikai tās katastrofas, ko izraisa klimata pārmaiņas, un tās nedrīkst jaukt ar ģeoloģiskām katastrofām, piemēram, zemestrīcēm vai cunami.

Starptautiskā līmenī autori ierosina izstrādāt "klimata bēgļu" protokolu, kas papildinātu 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu.

Pieejama arī vēl viena publikācija "Justice on the Move: The Nexus of Climate Change, Injustice, and Displacement", kas aplūko, kā klimata pārmaiņas ietekmē cilvēktiesības un piespiedu pārvietošanos. Tā uzsver, ka klimata pārmaiņas padziļina netaisnības un bieži vien piespiež cilvēkus pamest savas mājas, radot vēl vairāk problēmu un neaizsargātību.

Šīs publikācijas autori apgalvo, ka pašreizējie juridiskie regulējumi un resursi nav pietiekami, lai aizsargātu cilvēkus, kurus skārušas klimata izraisītās problēmas. Publikācijā tiek diskutēts par to, kā labāk savienot cilvēktiesību un klimata aizsardzības regulējumus.

Uzsvērta arī vietējo kopienu iesaiste, piemēram, pieaicinot juristus un veicinot kopienu aktīvu līdzdalību politikas plānošanā. Arī šīs publikācijas autori norāda uz vajadzību radīt jaunu juridisko instrumentu, kas atzītu un aizsargātu "klimata bēgļus".

Tiek uzsvērts, ka juridiskajām un humanitārajām organizācijām ir jāstrādā kopā, lai novērstu klimata netaisnības, sniegtu juridisku palīdzību un izstrādātu jaunus migrācijas risinājumus. Resursi jānovirza vietējām kopienām, lai palīdzētu tām pielāgoties klimata pārmaiņām un samazinātu piespiedu pārvietošanās gadījumus.

Climate refugee: proposed definition

"Persons who involuntarily leave their country of nationality, or the country in which they reside, because of gradual or sudden changes in their environment related to at least one of the adverse effects of climate change (sea-level rise, extreme weather events, drought and water scarcity), and are unable or unwilling to return to it."

Credits: 350.org / 350 Rising Sea Level Campaign at Kuala Terengganu, Malaysia

Fragments no publikācijas "Climate Refugees: Addressing climate-induced massive migration"

Bēgļu nesodišanas princips

Pie LCC arvien biežāk vēršas patvēruma meklētāji, pret kuriem Valsts robežsardze ir ierosinājusi administratīvā pārkāpuma procesus saistībā ar viņu nelikumīgu ieceļošanu valstī. Šo procesu ietvaros personām tika piemēroti naudas sodi 300–400 eiro apmērā. Personas, kas vēršās LCC, apgalvoja, ka neko nezināja par piemērotajiem sodiem līdz brīdim, kad saņēma paziņojumus no tiesu izpildītājiem par pienākumu samaksāt naudas sodu, kura apmērs jau bija pieaudzis līdz 600–700 eiro. Lai gan pašlaik tiek meklēti dažādi risinājumi un tiesiskie instrumenti lēmumu par naudas sodu piemērošanu pārskatīšanai, LCC praksē jau ir viens veiksmīgs gadījums, kad Valsts robežsardzes amatpersona pēc savas iniciatīvas atcēla naudas sodu.

“Dalībvalsts nesoda bēgļus sakarā ar viņu nelegālo ierašanos vai atrašanos tajā, ja viņi ieradušies tieši no teritorijas, kurā bēgļu dzīvība vai brīvība bija apdraudēta atbilstoši 1. panta izpratnei, un bez kavēšanās pieteikušies valsts varas iestādēs, uzrādot pamatotus iemeslus tam, kādēļ viņi ieradušies vai atrodas šajā valstī nelegāli.”

1951. gada Konvencijas par bēgļa statusu un tās 1967. gada Protokola 31. pants.

400 euro naudas sodu atceļ būtisku procesuālu pārkāpumu dēļ

Septembrī, sniedzot juridisku konsultāciju patvēruma meklētājam no **Pakistānas**, LCC atklāja, ka viņas dokumentos ir lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu, jo viņa ieradās Latvijā ar viltotu vīzu. LCC sagatavoja rakstveida paskaidrojumus, kuros norādīja, ka persona ieradās Latvijā meklēt patvērumu labā ticībā (*in good faith*), pamatojoties uz viņas individuālajiem apstākļiem un piederību reliģiskai grupai, ko vajā Pakistānā.

Paskaidrojumos tika iekļauta atsauce uz 1951. gada Konvencijas par bēgļa statusu 31. pantu, uzsverot tā saistošo spēku Latvijā un piemērošanu konkrētajā gadījumā. Patvēruma meklētāja parakstīja paskaidrojumus un nosūtīja tos Valsts robežsardzei 17.09.2024., vienlaikus lūdzot skaidrojumu par to, kā viņa tika informēta par administratīvā procesa uzsākšanu un ar kura tulka starpniecību notika viņas iepazīstināšanas par tiesībām un šī procesa iespējamām tiesiskām sekām.

Tomēr tajā pašā dienā Valsts robežsardze jau bija pieņēmusi lēmumu piemērot viņai **400 eiro sodu**. Vēlāk, 29. oktobrī, Valsts robežsardzes amatpersona **pēc savas iniciatīvas atcēla lēmumu par naudas soda piemērošanu, atzīstot būtiskus procesa pārkāpumus, un izbeidza administratīvo pārkāpuma procesu**.

Amatpersona norādīja, ka lietā nebija informācijas par to, vai patvēruma meklētājam bija paziņots par lietas izskatīšanu, kā arī trūka pierādījumu par tulka piedalīšanos. Tāpat tika apšaubīts, vai persona izprata savas tiesības, tostarp tiesības piedalīties lietas izskatīšanā un sniegt paskaidrojumus ar tulka palīdzību.

Ir saprotams, ka Valsts robežsardzei var būt pamatota nepieciešamība uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, ja tiek konstatēta personas nelikumīga ieceļošana.

Tomēr šim procesam jābūt vērstam uz objektīvu apstākļu noskaidrošanu, ņemot vērā personas individuālos apstākļus un Latvijai saistošās starptautiskās tiesību normas. Lai nodrošinātu taisnīgu lietas izskatīšanu, ir būtiski garantēt personām likumā noteiktās tiesības.

Ja tiek apstiprināts, ka persona Latvijā ieradās, lai meklētu patvērumu, procesa virzītājam jāizvērtē, vai lietā nav piemērojams 1951. gada Konvencijas 31. pantā noteiktais bēgļu nesodīšanas princips. Šajā pantā lietotie jēdzieni “ieradās tieši no teritorijas” un “bez kavēšanās pieteikušies” jāinterpretē, ņemot vērā individuālos apstākļus un Konvencijas mērķi – nodrošināt bēgļiem visplašāko tiesisko aizsardzību.

Plašāka informācija par bēgļu nesodīšanas principu un 31. pantā lietoto jēdzienu interpretāciju var atrast UNHCR jaunākajā [publikācijā](#).

Latvijas tiesu prakse krimināltiesībās

Noslēgumā jāuzsver, ka 2022. gadā tiesa, izskatot lietu apelācijas kārtībā, atzina Bēgļu konvencijas saistošo raksturu un norādīja, ka procesa virzītājam bija pienākums to piemērot, izvērtējot patvēruma meklētāja darbības, kas ietvertas Krimināllikumā 284. panta pirmajā daļā.

Tiesa secināja, ka patvēruma meklētājs “bez kavēšanās” pieteicās policijā un lūdza patvērumu, piešķirot nozīmi arī PMLP lēmumam par alternatīvā statusa piešķiršanu. Pamatojoties uz to, tika atzīts, ka izpildās Bēgļu konvencijas 31. pantā noteiktie kritēriji, un persona tika attaisnota, jo izdarītās darbības nebija kriminālsodāmas.

Persona tika attaisnota arī pirmās instances tiesā, taču apelācijas tiesa atzina atšķirīgu juridisko pamatojumu. Prokurors iesniedza kasācijas protestu, taču Senāts atteicās ierosināt kasācijas tiesvedību, norādot, ka prokurora iebildumi attiecas uz atšķirīgu faktisko apstākļu un pierādījumu vērtējumu, kas nav kasācijas instances kompetencē.

FOTOGALERIJA

10.-13.09.2024. norisinājās pieredzes apmaiņas brauciens, ko organizēja LCC sadarbībā ar Ziemeļvalstu Ministru padomes biroja Latvijā finansiālo atbalstu*. Pieredzes apmaiņas braucienā piedalījās juristi un interešu aizsardzības speciālisti no Igaunijas, Lietuvas, Dānijas, Fēru salām, Norvēģijas un Somijas. Fotogrāfijas un video no LCC arhīva.

Šī ziņa ir tapusi ar Ziemeļvalstu Ministru padomes finansiālu atbalstu. Par ziņas saturu atbild Latvijas Cilvēktiesību centrs un tas ne vienmēr atspoguļo Ziemeļvalstu Ministru padomes oficiālo viedokli vai politiskās nostādnēs.

LCC, Patvēruma "Drošā māja", Igaunijas Cilvēktiesību centra un Lietuvas Sarkanā krusta juristi UNHCR projektu ietvaros 27.–18.11.2024. apmeklēja Igauniju, lai dalītos pieredzē par tiesvedībām, aizturēšanu un tiesu praksēm patvēruma jomā. Brauciena laikā, dalībnieki apmeklēja Igaunijas *Police and Border Guard Board* aizturēšanas centru. Fotogrāfija no UNHCR Igaunijas biroja arhīva. Kopbilde ar aizturēšanas centra vadītāju Remo Tānav un brauciena dalībniekiem.

Vairāk par LCC darbību un cilvēktiesībām Latvijā lasiet:

Pārskatā "Cilvēktiesības Latvijā 2019.-2023. gadā" un Latvijas Cilvēktiesību centra 30 gadu pārskatā.

Kontakti

- ✉ liliana@humanrights.org.lv
- ✉ edgars@humanrights.org.lv
- ✉ office@humanrights.org.lv
- ☎ (Whatsapp): +37126303434
- f facebook.com/LCHRLCC/
- X @LCC_LCHR
- 📷 instagram.com/lcc_lchr
- 🌐 cilvektiesibas.org.lv
- 🏠 Skolas ielā 21, 6. stāvs, 609c